

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: E. Z.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.10.2013, č.j. „X“, o starobním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 27.1.2014, jež byla dána k poštovní přepravě dne 28.1.2014, a která byla Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím držitele poštovní licence doručena dne 28.1.2014, jež jí následně připsal ze dne 31.1.2014, č.j. 6 Ads 19/2014-8, postoupil zdejšímu soudu, jemuž byla doručena dne 3.2.2014, domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.10.2013, č.j. „X“, jímž bylo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23.11.2012, č.j. „X“, změněno tak, že žalobkyni se tímto rozhodnutím s účinností od 22.10.2008 zvýšila výše přiznaného starobního důchodu.

Vzhledem k tomu, že podaná žaloba směřovala proti rozhodnutí žalované, lze takovou žalobu podřadit pod ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), neboť se jedná o žalobu směřující proti rozhodnutí správního orgánu. Dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. platí, že žalobu (proti rozhodnutí správního orgánu) lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Dle ustanovení § 72 odst. 4 s.ř.s. zmeškání (dvouměsíční) lhůty nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 4 s.ř.s. též platí, že tato lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon (s.ř.s.) jinak. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s.ř.s. taktéž platí, že případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek práce, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl tento návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.

Na základě výzvy soudu ze dne 13.2.2014, č.j. 75Ad 4/2014-10, žalovaná předložila soudu kopii žaloby napadeného rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci, jakož i kopii dodejky, tj. dokladu o doručení tohoto rozhodnutí žalobkyni. Z předložené dodejky soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyní osobně převzato dne **22.10.2013**, když převzetí tohoto rozhodnutí žalobkyně stvrdila na zmíněné dodejce svým podpisem. Vzhledem k této skutečnosti je třeba den **22.10.2013** v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. považovat za den oznámení rozhodnutí žalobkyni. Od tohoto dne, tj. od 22.10.2013, počala žalobkyni ve shodě s ustanovením § 72 odst. 1 s.ř.s. běžet dvouměsíční (nepřekročitelná) lhůta pro podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí dle ustanovení § 65 a násl. s.ř.s. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby žalobkyni dle ustanovení § 72 odst. 1 s.ř.s. uplynula dne **22.12.2013**. Jelikož však tento den připadl na neděli, tak v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 s.ř.s. posledním dnem lhůty pro podání žaloby bylo pondělí **23.12.2013**. Vzhledem k tomu, že předmětná žaloba byla dána k poštovní přepravě dne **28.1.2013**, je z této skutečnosti zcela zřejmé, že dotyčná žaloba byla žalobkyní podána opožděně, a to o více než jeden měsíc. Lze tedy uzavřít, že dvouměsíční lhůta k včasnému podání žaloby proti zmíněnému rozhodnutí žalované nebyla ze strany žalobkyně dodržena, když tato lhůta u žalobou napadeného rozhodnutí marně uplynula dne **23.12.2013**.

Ve světle výše uvedených okolností nezbylo soudu nic jiného, než vyslovit, že předmětná žaloba byla žalobkyní podána opožděně, neboť žalobkyni u napadeného rozhodnutí nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta pro podání žaloby. Z tohoto důvodu musel soud s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s. žalobu pro opožděnost odmítnout.

V důsledku odmítnutí žaloby soud současně dle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku soud nerozhodoval, neboť v souzené věci se jednalo o řízení ve věcech důchodového zabezpečení, které je ex lege osvobozeno od poplatkové povinnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 3. června 2014

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová